

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-212/15

**ENEFI Energiahatékonysági Nyrt
prieš
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)**

(Tribunalul Mureș prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Bankroto bylos – Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 – 4 straipsnis – Valstybės narės teisės aktuose numatytos pasekmės reikalavimams, nepateiktiems bankroto byloje – Teisės netekimas – Reikalavimo mokestinis pobūdis – Poveikio nebuvimas – 15 straipsnis – Sąvoka „dar neišspręsta teismo byla“ – Priverstinio vykdymo procedūros – Neįtraukimas“

Santrauka – 2016 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Bankroto bylos – Reglamentas Nr. 1346/2000 – Taikytina teisė – Sąvoka – Bylos iškėlimo valstybės reglamentavimas, numatantis poveikį reikalavimams, nepateiktiems bankroto byloje – Įtraukimas – Reikalavimo mokestinis pobūdis – Poveikio nebuvimas*

(Tarybos reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnis)

2. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Bankroto bylos – Reglamentas Nr. 1346/2000 – Procedūros taisyklės – Reikalavimų pateikimui taikomas terminas – Nacionalinės teisės taikymas – Sąlygos – Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų paisymas*

(Tarybos reglamentas Nr. 1346/2000)

3. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Bankroto bylos – Reglamentas Nr. 1346/2000 – Bankroto bylų pasekmės dar neišspręstoms teismo byloms – Dar neišspręstų teismo bylų sąvoka – Priverstinio vykdymo procedūros – Netaikymas*

(Tarybos reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 2 dalies f punktas ir 15 straipsnis)

1. Reglamento Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 4 straipsnį reikia aiškinti taip, kad į jo taikymo sritį patenka valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta bankroto byla, įstatymo nuostatos, kuriose numatytas kreditoriaus, kuris nedalyvavo šioje byloje, teisės pateikti savo skolinį reikalavimą kitoje valstybėje narėje praradimas arba priverstinio tokio reikalavimo vykdymo šioje kitoje valstybėje narėje sustabdymas.

Iš tiesų, iš Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 1 dalies matyti, kad, išskyrus atvejus, kai šis reglamentas numato ką kita, bankroto byloms ir jų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, teisė (toliau – *lex fori concursus*). Šiuo klausimu, nors tiesa, kad Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 2 dalyje, kurioje pateiktas *lex fori concursus* reglamentuojamų

klausimų sąrašas, specialiai nenurodyti kreditoriai, nedalyvavę bankroto byloje, todėl ir šios bylos ar jos nutraukimo pasekmės šių kreditorių teisėms, nereikia dėl to abejoti, kad šias pasekmes taip pat reikia vertinti remiantis šiuo *lex fori concursus*. Iš tiesų, aiškinimas, pagal kurį *lex fori concursus* nustato bankroto bylos nutraukimo, ypač pasiekus kompromisinį susitarimą su kreditoriais, pasekmes ir kreditorių teises po šio nutraukimo, bet nenustato pasekmių kreditorių, kurie nedalyvavo šioje byloje, teisėms, gali labai pažeisti šios bylos veiksmingumą.

Teisės į neįregistruotus reikalavimus pasibaigimas, iš principo leistinas pagal Reglamentą Nr. 1346/2000, turi *a fortiori* taip pat leisti *lex fori concursus* taisyklę, pagal kurią sustabdoma priverstinio vykdymo procedūra, susijusi su šiais reikalavimais. Šiuo klausimu tai, kad kitoje valstybėje narėje, nei valstybė, kurioje iškelta byla, priverstine tvarka vykdomas skolinis reikalavimas yra mokesčio pobūdžio, neturi reikšmės. Iš tiesų, Reglamento Nr. 1346/2000 nuostatos nesuteikia kitos valstybės narės nei ta, kurioje iškelta bankroto byla, mokesčių institucijų reikalavimams preferencinio statuso, todėl jiems gali būti taikomos priverstinio vykdymo procedūros net iškėlus bankroto bylą.

(žr. 17, 20, 22, 29, 36, 40, 41 punktus ir rezoliucinės dalies 1 ir 2 punktus)

2. Dėl fakto, kad Reglamente Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų nesuderinti reikalavimų pateikimo bankroto bylose, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį, terminai, juos turi nustatyti valstybės narės pagal procesinės autonomijos principą, bet su sąlyga, kad su tuo susijusios taisyklės nėra mažiau palankios nei reglamentuojančios panašias situacijas, kurioms taikoma vidaus teisė (lygiavertiškumo principas), ir kad dėl jų netampa praktiškai neįmanoma ar pernelyg sudėtinga pasinaudoti Sąjungos teisės suteiktomis teisėmis (veiksmingumo principas).

(žr. 30 punktą)

3. Į Reglamento Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 15 straipsnio taikymo sritį nepatenka priverstinio vykdymo procedūros. Iš tiesų šią nuostatą reikia sieti su šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies f punktu, kuriame dar neišspręstos teismo bylos atskiriamos nuo kitų individualių kreditorių iškeltų bylų. Taigi, kitų nei dar neišspręstos teismo bylos individualių kreditorių iškeltų bankroto bylų pasekmes bet kuriuo atveju reglamentuoja vienas *lex fori concursus*. Bylos dėl priverstinio reikalavimo vykdymo priklauso šiai kategorijai.

(žr. 32 ir 35 punktus)